

Hāgas 1961.gada 5.oktobra Konvencija par ārvalstu publisko dokumentu legalizācijas prasības atcelšanu

Valstis, kas parakstījušas šo konvenciju,
vēlēdamās atcelt prasību pēc ārvalstu publisko dokumentu diplomātiskās vai konsulārās legalizācijas,
ir nolēmušas noslēgt attiecīgu Konvenciju un ir vienojušas par sekojošiem noteikumiem:

1. pants

Šī konvencija piemērojama publiskajiem dokumentiem, kuri ir noformēti vienas līgumslēdzējas valsts teritorijā un kuri jāuzrāda citas līgumslēdzējas valsts teritorijā.

Šīs Konvencijas nolūkiem par publiskiem dokumentiem ir uzskatāmi sekojošie:

- a) dokumenti, ko izdevis varas orgāns vai amatpersona, kas saistīti ar valsts tiesām vai tribunāliem, ieskaitot tos dokumentus, ko izdevis prokurors, tiesas sekretārs vai tiesas izpildītājs;
- b) administratīvie dokumenti;
- c) notariālie akti;
- d) oficiāli apliecinājumi uz dokumentiem, ko parakstījušas privātpersonas, tādi kā oficiāli apliecinājumi par dokumenta reģistrāciju, vai par faktu, ka tas ir pastāvējis noteiktā datumā, un oficiāli un notariāli paraksta autentiskuma apliecinājumi.

Tomēr Konvencija nav piemērojama:

- a) dokumentiem, ko izdevuši diplomātiskie vai konsulārie darbinieki;
- b) administratīviem dokumentiem, kas tieši attiecas uz tirdzniecības vai muitas operācijām.

2. pants

Katra līgumslēdzēja valsts atbrīvos no legalizācijas dokumentus, kuriem piemērojama šī Konvencija un kurus jāuzrāda tās teritorijā. Šīs Konvencijas nolūkiem legalizācija nozīmē tikai formalitāti, ar kuru valsts, kuras teritorijā dokuments ir jāuzrāda, diplomātiskie vai konsulārie darbinieki apliecina paraksta autentiskumu, statusu, kādā rīkojusies persona, kura parakstījusi dokumentu, un, kur tas nepieciešams, zīmoga vai spiedoga identitāti, kurš ir uz dokumenta.

3. pants

Vienīgā formalitātē, kuru var prasīt, lai paraksta autentiskumu, statusu kādā rīkojusies persona, kas parakstījusi dokumentu, un, kur tas nepieciešams, zīmoga vai spiedoga identitāti, kurš ir uz dokumenta, ir 4. pantā paredzētā apliecinājuma pievienošana, ko izdevis tās Valsts kompetents varas orgāns, kura izdevusi šo dokumentu.

Tomēr iepriekšējā paragrāfā minēto formalitāti nevar pieprasīt, ja likumi, priekšraksti vai prakse, kas ir spēkā tajā Valstī, kur dokuments tiek uzrādīts, vai vienošanās starp divām vai vairākām Līgumslēdzējām Valstīm, ir atcēlusi vai vienkāršojusi to, vai atbrīvojusi pašu dokumentu no legalizācijas.

4. pants

Apliecinājums, kurš minēts 3. panta pirmajā paragrāfā, tiks uzlikts uz paša dokumenta vai arī uz "allonge", atbilstoši parauga formai, kura pievienota šai Konvencijai.

Tomēr šo apliecinājumu var sastādīt tā varas orgāna oficiālajā valodā, kurš to izdod. Standarta termini, kas tajā parādās, var būt arī citā valodā. Virsrakstam "Apostille (Convention de La Haye du 5 octobre 1961)" jābūt franču valodā.

5. pants

Apliecinājums tiek izsniegts pēc tās personas lūguma, kas parakstījusi dokumentu, vai pēc dokumenta uzrādītāja lūguma.

Pareizi aizpildīts, tas apliecinās paraksta autentiskumu, statusu, kādā darbojusies persona, kas parakstījusi dokumentu, un, kur tas nepieciešams, zīmoga vai spiedoga identitāti, kas ir uz dokumenta.

Paraksts, zīmogs un spiedogs uz apliecinājuma ir atbrīvoti no jebkādas apliecināšanas.

6. pants

Katra Līgumslēdzēja Valsts nozīmēs, norādot to oficiālās funkcijas, varas orgānus, kuri ir kompetenti izdot 3. panta pirmajā paragrāfā minēto apliecinājumu.

Tā paziņos par šādu nozīmējumu Nīderlandes Ārlietu ministrijai vienlaicīgi ar sava ratifikācijas vai pievienošanās dokumenta vai paziņojuma par attiecināšanu deponēšanu. Tāpat tā paziņos arī par visām izmaiņām attiecībā uz nozīmētajiem varas orgāniem.

7. pants

Katrs no varas orgāniem, kas nozīmēts saskaņā ar 6. pantu, vedīs žurnālu vai kartotēku, kurā ieregistrēs visus iesniegtos apliecinājumus, norādot:

a) apliecinājuma numuru un datumu;

b) tās personas vārdu, kas parakstījusi publisko dokumentu, un statusu, kādā tā ir darbojusies, vai gadījumā, ja dokumenti nav parakstīti, tā varas orgāna nosaukumu, kas uzlicis zīmogu vai spiedogu.

Pēc jebkuras ieinteresētas personas lūguma varas orgāns, kas iesniedzis apliecinājumu, pārbaudīs, vai apliecinājumā minētās ziņas sakrīt ar tām, kas ir ierakstītas žurnālā vai kartotēkā.

8. pants

Ja līgums, konvencija vai vienošanās starp divām vai vairākām Līgumslēdzējām Valstīm satur noteikumus, kas pakļauj paraksta, zīmoga vai spiedoga apliecināšanu noteiktām formalitātēm, šai Konvencijai dodama priekšroka pār šādiem noteikumiem, ja šīs formalitātes ir stingrākas nekā 3. un 4. pantā paredzētā formalitāte.

9. pants

Katra Līgumslēdzēja Valsts veiks nepieciešamos pasākumus, lai aizkavētu savus diplomātiskos un konsulāros darbiniekus izdarīt legalizāciju gadījumos, kuros šī Konvencija paredz atbrīvošanu no legalizācijas.

10. pants

Šī Konvencija būs atklāta parakstīšanai valstīm, kuras ir pārstāvētas Hāgas konferences par starptautiskajām privātajām tiesībām Devītajā sesijā, kā arī Islandei, Īrijai, Lihtenšteinai un Turcijai.

Šī Konvencija jāratificē un ratifikācijas dokumenti deponējami Nīderlandes Ārlietu ministrijā.

11. pants

Šī Konvencija stājas spēkā sešdesmitajā dienā pēc trešā ratifikācijas dokumenta deponēšanas saskaņā ar 10. panta otro paragrāfu.

Šī Konvencija stājas spēkā katrai no Parakstītājvalstīm, kura to ratificēs sešdesmitajā dienā pēc tās ratifikācijas dokumenta deponēšanas.

12. pants

Katra valsts, kas nav minēta 10. pantā, var pievienoties Konvencijai pēc tam, kad tā stājusies spēkā saskaņā ar 11. panta pirmo paragrāfu. Pievienošanās dokuments deponējams Nīderlandes Ārlietu ministrijā.

Šāda pievienošanās būs spēkā tikai attiecībā starp Pievienojušos valsti un tām Līgumslēdzējām valstīm, kuras nav izteikušas protestu pret šīs valsts pievienošanās sešu mēnešu laikā pēc 15. panta d) apakšparagrāfā minētā paziņojuma saņemšanas. Katrs šāds protests tiks paziņots Nīderlandes Ārlietu ministrijai.

Šī Konvencija stāsies spēkā starp pievienojušos valsti un valstīm, kuras nav izteikušas protestu pret tās pievienošanās, sešdesmitajā dienā pēc iepriekšējā paragrāfā minētā sešu mēnešu termiņa izbeigšanās.

13. pants

Parakstot vai ratificējot šo Konvenciju, vai tai pievienojoties jebkura valsts var paziņot, ka šī Konvencija attiecas uz visām teritorijām, par kuru starptautiskajām attiecībām tā ir atbildīga, vai uz vienu vai vairākām no tām. Šāds paziņojums stājas spēkā reizē ar šīs Konvencijas stāšanās spēkā šai Valstij.

Jebkurā laikā pēc iepriekš minētā par šādām attiecināšanām tiek paziņots Nīderlandes Ārlietu ministrijai.

Ja paziņojumu par attiecināšanu ir iesniegusi Valsts, kas ir parakstījusi un ratificējusi Konvenciju, tad attiecīgajām teritorijām šī Konvencija stājas spēkā saskaņā ar 11. pantu. Ja paziņojumu par attiecināšanu iesniedz Valsts, kas pievienojusies Konvencijai, tad attiecīgajām teritorijām Konvencija stāsies spēkā saskaņā ar 12. pantu.

14. pants

Šī Konvencija būs spēkā piecus gadus no dienas, kad tā stājusies spēkā saskaņā ar 11. panta pirmo paragrāfu, pat tām Valstīm, kas ir parakstījušas to vai pievienojušās tai vēlāk.

Ja nebūs notikusi denonsācija, tad Konvencija tiks automātiski atjaunota katrus piecus gadus.

Par katru denonsāciju tiks paziņots Nīderlandes Ārlietu ministrijai vismaz sešus mēnešus pirms kārtējā piecu gadu perioda beigām.

Tā var aprobežoties ar noteiktām teritorijām, uz kurām attiecas šī Konvencija.

Denonsācija būs spēkā tikai attiecībā uz to Valsti, kas par to būs paziņojusi. Konvencija paliks spēkā pārējām Līgumslēdzējām Valstīm.

15. pants

Nīderlandes Ārlietu ministrija 10. pantā minētajām valstīm un valstīm, kuras pievienojušās saskaņā ar 12. pantu, paziņos par sekojošo:

- a) par paziņojumiem, kas minēti 6. panta otrajā paragrāfā;
- b) par parakstīšanām un ratifikācijām, kas minētas 10. pantā;
- c) par šīs Konvencijas spēkā stāšanās dienu saskaņā ar 11. panta pirmo paragrāfu;
- d) par pievienošanās un protestiem, kas minēti 12. pantā, un pievienošanās spēkā stāšanās dienu;
- e) par attiecināšanām, kas minētas 13. pantā un to spēkā stāšanās dienu;
- f) par denonsācijām, kas minētas 14. panta trešajā paragrāfā.

Apliecinot šo, apakšā parakstījušies, būdami pienācīgi pilnvaroti, ir parakstījuši šo Konvenciju.

Sastādīta Hāgā 1961.gada 5.oktobrī, franču un angļu valodā, no kurām franču teksts, atšķirību gadījumā starp abiem tekstiem, ir dominējošais, vienā eksemplārā, kurš glabāsies Nīderlandes valdības

arhīvos un kura apliecināta kopija pa diplomātiskiem kanāliem tiks nosūtīta katrai no valstīm, kas ir pārstāvēta Hāgas konferences par starptautiskajām privātajām tiesībām Devītajā sesijā, kā arī Islandei, Īrijai, Lihtenšteinai un Turcijai.

Konvencijas pielikums - apliecinājuma paraugs

Apliecinājums pēc formas ir kvadrāts ar vismaz 9 cm garām malām.

Apostille

(Convention de La Haye du 5 octobre 1961)

1. Valsts _____

Šis publiskais dokuments

2. ko parakstījis _____

3. darbojoties kā _____

4. ar zīmogu/spiedogu _____

Apliecināts

5. datums _____ 6. _____

7. kas apliecinājis _____

8. NR. _____

9. zīmogs/spiedogs _____

10. Paraksts _____